

mény, hogy az áru ismételt átruházás esetén nem megy át természetben minden egyes szerző tényleges birtokába és így forgalmi adó alá eső átruházásnak minősül az is, ha az elidegenített áru egyelőre az eladó birtokában marad (130.000/1921. P. M. számu végrehajtási utasítás 15. §-ának 6. bekezdése).

És fizetésnek tekintendő a tartozás és követelés kölcsönös elszámolása útján történő árkiegyenlítés, tehát visszavásárlásnál történő ráfizetéssel eszközölt vételárkiegyenlítés is.

Tekintettel arra, hogy a fent előadottakból kitűnőleg az ügydöntő körülmény, hogy a jogérvényesen létrejött áruszállítási szerződés a teljesítés lehetetlenülése következtében megszűnt volna, illetve hogy foganatba nem mehetett, igazolva nincs, ellenben a megállapított körülmények mind arra mutatnak, hogy a szóbanforgó lisztzállítási ügyletek a köteleveknek az eladó részéről való visszavásárlása útján — lényegileg perfektuáltak és a visszavétel alkalmával az eladás ellenében járó ellenérték a visszavásárlásért felszámított összegben elszámolást nyert olyképen, hogy a vevőnek, illetve a lisztkötés visszaadójának csupán a jelentkező többlet fizettetett ki: a liszt első eladása mint teljesedésbe ment szállítási ügylet után kivetett általános forgalmi adót e helyütt is fenn kellett tartani.

Nem igényelhető a váltó után lerótt forgalmi adó visszatérítése azért, mert a vevő a váltót fizetéseképtelensége folytán a lejárator nem váltotta be. (Közig. Biróság 20.462/1926. szám.)

Az adózó áruszállítások ellenértéke fejében fizetéseken kapott és általa leszámítottatott ama váltók után lerótt általános forgalmi adó visszatérítését kérte, melyeket üzletfelei fizetéseképtelenségük folytán a lejárator be nem váltottak.

A pénzügyi hatóság elutasító határozata ellen benyújtott panaszát az adózó fél az 1921. évi XXXIX. t.-c. 49. §-ára alapítja.

A panasznak helyet adni nem lehetett, a megtámadott határozatban foglalt indokokon felül még azért sem, mert a panaszban hivatkozott törvényes rendelkezés nyilvánvalóan csak azokra az esetekre vonatkozik, amikor az áruszállítás iránt kötött ügylet meghiusulása, vagy pedig a szállított áru minőségének meg nem felelő volta miatt az áru vételárát a vevő részére egészben vagy részben vissza kellett fizetni; ebben az esetben pedig az adókötelezettség szempontjából teljesen lebonyolított áruszállításokról van szó, miért is az adó visszatérítésének helye nincs.

A kereskedelmi könyv illetékét az első bejegyzés időpontjában fennálló mérvben kell az első bejegyzés előtt leróni. (Közig. Biróság 21.358/1925. sz.) A panaszostól azért követelik az egyszeres és felemelt illetéket, mert a „Napló” című kereskedelmi könyve után az 1924. évi február hó 1-től életbelépett 1924. évi 10.300. sz. P. M. rendelet 4. §-ában meghatározott magasabb bélyegilletéket az 1924. évi február hó 8-án történt első bejegyzést megelőzően nem róta le, illetőleg a korábban érvényben volt szabályok szerint már lerótt kisebb illetékekkel szemben mutatkozó különbözetet nem pótolta.

Az illetékköteles fél csupán a felemelt illeték kirovását támadja, mert az említett pénzügyminiszteri rendeletben nem foglaltatik oly rendelkezés, mely szerint a már hitelesített és felblyegzett könyveket újból be kellene mutatni hitelesítés végett és hogy ennek elmulasztása felemelt illeték alkalmazását vonná maga után.

A panasz alaptalan.

A kereskedelmi és iparüzleti könyvek után járó illetéket az illetékszabályok 4. §-ának 1/c. pontja értelmében bélyegben kell